

Kat. Koup
14633

7 2 P

4995 *Pravo*
1

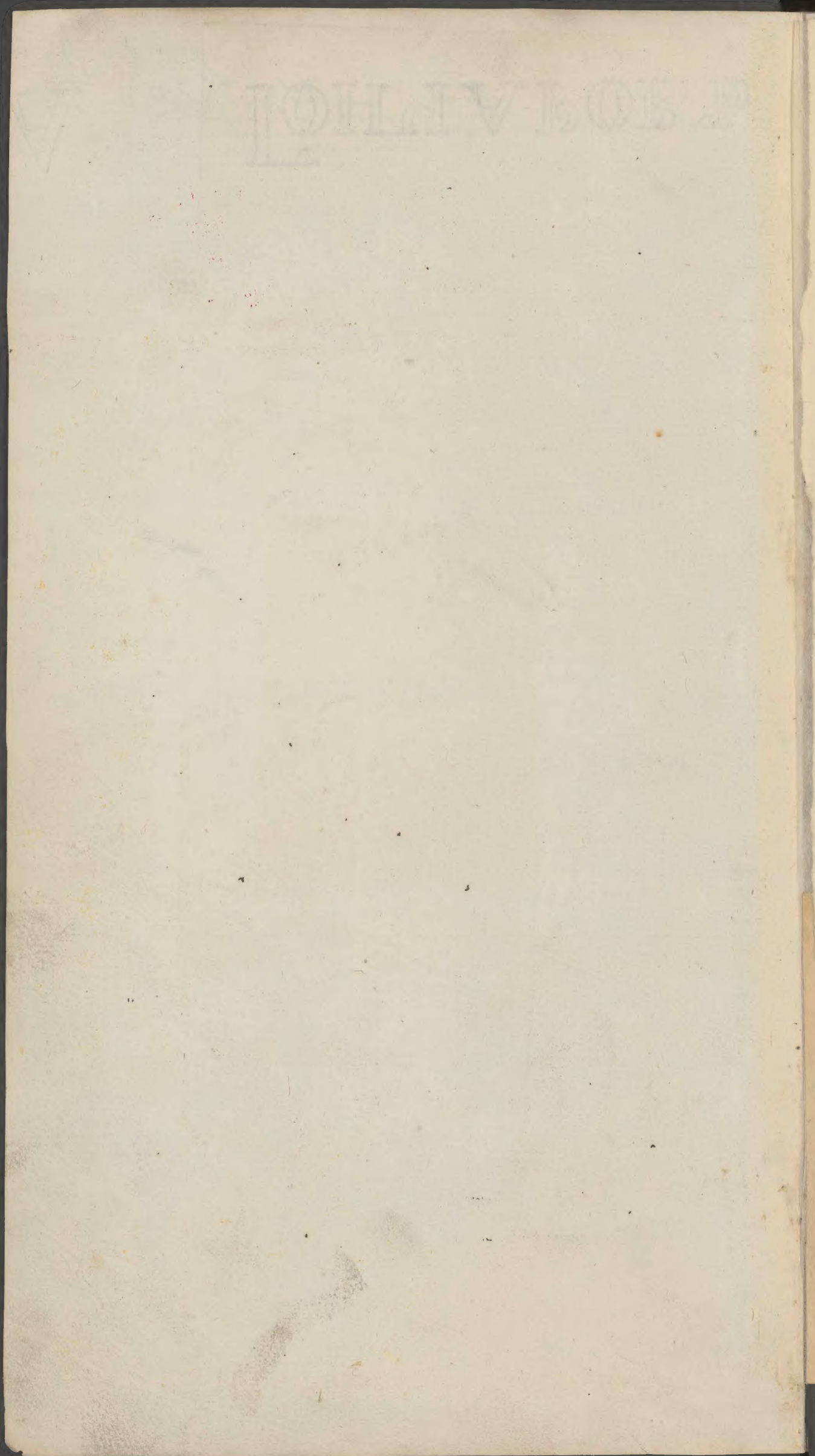
1878. III. 151.

10 flor.

pravo

Zbior processow 29 38
w 18. wieku

1. Tyrkiewicz - Siciński.
2. Dowgiatto - Ptakowicki.
3. Chmara - Wotkowicz.
4. — —
5. Korkolowski - Szaniawski - Hornicki.
6. Supiński - Piaskowicki.
7. Hornicki - Piaskowicki.
8. — — Kozaniński.
9. Szaniawski - Hornicki.
10. Potocki - Sorok.
11. — —
12. Woremyński - Musiński.
13. Staniewicz - Kameduli.
14. Chmara - Preradowski.
15. Jostawski - Rymora.
16. Chmara - Preradowski.
17. Radziwiłł - Hilem.
18. Hilem - Radziwiłł.
19. Daryliński - Driedziński.
20. — —
21. Janowski - Daryliński. 14633 IV
22. — —
23. Bychowiec - Modkiewicz.
24. Matusiewicz - Bychowiec.
25. Storki - Korsak.
26. Korsak.
27. — —
28. — —
29. — —
30. Sugintowa - Dowsin

31. Zaborowski - Grynata, Lubanski.
32. — —
33. Tomaszewski - Paryna, Odachowski.
34. Łęczyński - Sulatycki.
35. Bęskiewicz - Orzesko.
36. Orzesko, Wyslouich
37. — —
38. — —

*Wicksteed
Jagelmann
Univ.*

S P R A W A

WW. Leonarda y Maryanny z Podbereskich Korsakow
Rotm: Wwa Wileń: Małżonkow.
z WW. JPP. Janem y samą Jeym z Mikoszew Korsakami Star: Chmielan: Antonim Strzeckim Komornikiem Ofzm: Prześwietnym Urzędem Ziem: Brasław: y Pilimonem czyli Pilimonskim Woźnym poddanym W. Jana Korsaka y u tegoż na usługach za pańuka będącym.

Upewni Sąd następnie.

- imo. Ze dział wieczysty Dóbr wśzystkich Oyczystych bez najmniejszey excepcyi między proceduiącemi Korsakami wedle uporcyonowania przez starzych Braci zapisem interczyinym przed dzielczym stanął.
- zdo. Ze nad wyraźność interczyzy y suplementowego do teyże interczyzy zapisu przed działem zgodnie między trzema Bracią zawartych y przyznanych żaden inny warunek w samym działie dolożonym nie był y być niemógł.
- ztio. Ze Urząd Ziem: Brasław: mimo wyraźność Dokumentow przyznanych niesprawiedliwy z samey parcyałności dla Jana Korsaka składając wyrok, exdywizyą puśczy Zawileyskiej wieczyscie z dawna y dotąd do Woydaciszek należącey, a Leonardowi Korsakowi razem z Woydaciszkami przez dział dostał y do tych czas posydowaney niewolnie zadekcydował. Y nadto: z samey suspicyi w kognicyą wśzystkich części działem wyrównanych wchodzić exdywizorom graviter peccaminose pozwolił, a co naygorzsa, że od tak uciążliwego wyroku appellacyi przed Trybunał nie dopuścił.
- 4to. Ze Pilimonski Woźny iako dla szczegulnego motivum y przeistoczenia zamilczaney dawności w akceptacyi dobrowolnego działu upłynionej przemyślnie od Jana Korsaka w proceder wzięty, tak żadney wiary to attentatum znaydować niepowinno.

O czym tak się krótko dowodzi.

Zeszły Paweł Korsak Chor: Smol: Oyciec proceduiących dziedzicząc Dobra Woydaciszki w Wileń: Chwoszczow y Starosielle w Polockim, a Kluszczyany w Ptcie Ofzm: leżące, z żoną z domu Dombrówką Synow trzech, Jozefa teraz X. Kanonika Smoleń: Jana dopiero Star: Chmielan: y proceduiącego Leonarda Rotm: Wileń: tudzież Córek trzy: Rachellę w zamęściu Pomarnackę, Terefę Maczyńską Sttnę Kurmelan: y Maryannę Wołodźkową Korsakow y Korsakowny: spłodził.

Nad wyrażone zaś w górze Dobra, żadnych innych iako pod życiem swoim nie dziedziczonych do sukcedowania potomkom nie zostawi-

stawiwszy, owsem 50000. zł. na Mtsi Chwoszczowie y Starosielu dla żony swojej a matki procedujących zapisałwszy bez rozdzielienia Dóbr między Syny iako na ów czas nieletnie żyć przestał.

Owdowiała przeto żona onego przez czas nieletności Synów starszych wszystkie dobra posyldując dwie Córki starsze przy wydaniu w zamęścia opłaceniem kaźdey po 15000. zł. oprócz wyprawy wy: posażyla y zrzeczenie z Dóbr wszelkich dla siebie y Synów otrzymała.

1759. Apr: 25. Dattn: w tymże Roku 7bra 20. d. w Tryb: przyznanego od Pomarnackich, a 1760. Maia 18. d. dattn: eorundem 24. dnia w Magdeburyi Wileń: przyznanego od Miączynskich zrzeczeń widymuły *produkuia się.*

Dofzli z czasem lat zupełnych Jozef y Jan Korfakowie, y zaraz wszystkie Dobra do władania swojego a razem Leonarda Brata y Maryannę siostrę małoletnich pod opiekę swoją zagarnęli.

A godząc w rychłe na ofszukanie brata młodszego przed skończeniem Roku na zupełność lat Statutem zamierzonego do uczynienia działu wieczystego Dóbr wszystkich tegoż brata młodszego najmniejszych intrat niewiadomego znagliłi.

Sami wedle upodobania schedy proporcyonowali, y niedozwalając opcyi bratu młodszemu (iak byli wedle przepisu prawa powinni) upodobane przez siebie Maiętności pozabierali a ostatnią Leonardowi zostawili.

Zaiął był nayprzód Jozef Korfak Mtsć Chwoszczow y Starosielle w Wwie Połoc: leżące z szczegulnym obowiązkiem opłacenia 5000. sieltrze nie zamężney na wyposażenie, a drugie 5000. Leonardowi bratu młodszemu do Kluszczan.

Potym wziął był Jan Korfak Mtsć Woydaciszki nie tylko z puszczą wyraźnie, ale też bez żadney excepcyi etiam najmniejszey części gruntow y nie więcej ciężaru do opłacenia z oney iak tylko 40000. zł: przyiął.

A na ostatek Leonardowi Korfakowi Mtsć Kluszczań z przydatkiem (iako wyżej się namieniło) 5000. zł: od Jozefa, y dworku w Mieście Wilnie będącego wydzielili. *Swiadczy to tenże sam dział w Roku.*

1766. Augu: 27. datt: tegoż Ru 7bra 1. d. w Tryb: przyznany. *Widymus którego czytać.*

Ostrzeżony Leonard Korfak o skrzywdzeniu siebie tym działem, zaraz tegoż dnia którego był przyznany, y na tymże Sądzie w Tryb: zamanifestował o to braci, y zapozwał przed Sąd Ziem: Wileń: do Kalfaty podstępного działu.

Widząc przeto WW. Jozef y Jan Korfakowie iż się przy tym dziele iako brata młodszego w niezupełności lat iego krzywdzącym utrzymać nie mogli, skłonili się do kalfaty onego, y do uformowania na nowo zgodnego a wszystkim równość bez krzywdy wymierzającego działu.

Pracowali nad tym długo, a przekonani będąc iż młodszemu bratu opcyą do wybrania części wedle prawa pozwolić trzeba, nie pierwey do stanowienia powtórnego działu przystąpili, aż wszystkie trzy części dołożliwą umiarkowania pracą wyrównali, y co tylko dział następny miał obeymować, zgodne umiarkowania poczynili.

Y na ten koniec rozebrawszy nayprzód sprzety ruchome na podpisanym przez wszystkich trzech braci regestrze zaspecyfikowane przystępując

pując do rozebrania Dóbr leżących konwencyą czyli zapis przed dzielczy interczyiny pierwszy dział kassujący, a następemu regułę w przewodnictwie, a naybardziej wyrównane Dóbr części opisujący, a nazajutrz drugi zapis titulo suplementowy do teyże konwencyi stosujący się, złączenie z pierwszym ogulność wyrazow następnego działu zamykający, uczynili.

W których co do przypadku to naypryncypalnicy uważać?

Kładąc na pierwszą schedę Mttść Woydaciszki teraz u Leonarda będącą, nazywają oną naygłównieyszą y ofobliwszą iey dobroć przypisując, y dla tego ściśley oną okryślając, nie iuż 40000. złt: równo, iak dział pierwszy (wedle którego Jan Korfak do swojego dziedzictwa był zagarnął) obowiązywał, ale 45000. złt. długu to jest: matce 30000. a siostrze młodzey na ów czas nie zamężney 15000. złt. Poll: winnym do opłacenia przyimującego oną Dziedzica czynią.

Yaby obierający dla siebie tę Maiętność Dziedzic połowę tey maiętności prawem zastawnym Matce w summie dla niey należney ze wszystkich użytkami, oprócz puszczy aż do oddania całkowitey 30,000. złt: summy wypuścił, a siostrze do obrania stanu procent siódmy corocznie, za obraniem zaś stanu sumnę całkowitą 15000. aby wraz wypłacił, obowiązując.

Et insuper zaścianek Chmielany nazwany z gruntem, sianozęciami, y z poddanym jednym w swoim obrębie zarzeką Wilią położony, z dawną do maiętności Woydaciszek przyśluchający wyłączając, y do Maiętności Klusczan w Powiecie Ofzmian: leżący iako od innych mnieyszey na wyrównanie przydają.

Na drugą Schedę kładną Maiętność Chwofzczow z Folwarkiem Starosielem w Wdztwie Poll: leżącą, y ktoby oną na część swoją obrał 14600; złt: summy opłacić z niey przyszłemu dziedzicowi Klusczan 2400. złt: na erekcyą budynku w teyże Maiętności przez Jana Korfaka wyłożona temuż Janowi Korfakowi (iesliby nie onemu dostała się) wrócić obowiązując.

Proceder w Ziem: Poll: z JW. Zabą na ów czas Chor: Hussar: teraz Kafztell: Poll: ieszcze przez Oyca rozpoczęty kontynuować przyszłemu dziedzicowi Chwofzczewskiemu własnym expensem zlecając, a za ukończeniem z zyskaney summy 5000. złt: dziedzicowi Woydaciskiemu opłacić, a resztę z wygranych zysków z pretenfyi, y z expensow na bonifikacyą wydatkow procederowych temuż dziedzicowi Chwofzczewskiemu determinując.

Na trzecią Schedę Maiętność Kluszczany w Powiecie Ofzmian: leżącą wyznaczywszy, a razem oną być naymnieyszą y w dobroci upośledzoną poświadczywszy, nie tak iak pierwszy dział 5000. złt: lecz 14600. złt: przez dziedzica Chwofzczewskiego opłacić się mającemi y przydaniem zaścianku Chmielan: w swoim obrębie, ab antiquo zostającego (iako się wyżej pomieniło) od maiętności Woydaciszek odłączonego, tudzież przyłączeniem Dworku w mieście Wilnie będącego, do wartości pierwszych dwóch sched dorównywią.

A tym sposobem wedle widzenia y pewney wiadomości swojej, starši bracia iako temiż dobrami przez czas niemały rządzący wyrównawszy wiżyttkie trzy części, opcyą pierwszą bratu naymłodszemu Leonardowi, drugą Janowi średniemu, a trzecią Jozefowi naystarzszemu kontentować się wedle prawa zaznaczyli.

Po takim zaś rozebraniu, nic nad ten opis do żadney części nieprzydając, y nic też nieuymując, iż każdy obraney części ze wszystkimi do niey przynależnościami wiecznemi czasy independenter od drugich ma być dziedzicem iak najmocniey zawarowali.

A nakoniec ściiskając obowiązkiem brata młodszego procedującego teraz Leonarda Korfaka, żeby y od tego działu nieusuwał się, termin sprawienia działu w Ru. 1767. Januar: 6. dnia, a przyznania o-nego na dniu ósmym eorundem na fundamencie iedynie tey konwencyi wyznaczyny, ieśliby tenże Leonard Korfak obierać dla siebie części niechciał, a tym samym termin sprawienia y przyznania działu zmitrężył, na ów czas Janowi Korfakowi średniemu wolność obrania pierwszej części, & in casu y przez tego nieobrania, Jozefowi starszemu Bratu wydzieląc dla każdego część dozwolili, a obraną, lub wydzieloną przez Brata starszego, wiecznie kontentować się na wzajem lubmitowali się.

Deniq: tegoż Leonarda Korfaka, aby przez następny dział z opieki nad sobą mianey y tenuty Dóhr iemu należnych braci starszych zakwitował, obowiązali, y dalsze mnogie warunki w tymże zapisie interczyzynym y suplementowym poopisywali.

Słowem: co tylko dla bezpieczeństwa wszystkich trzech Braci z nieprzewidzianey pewnością, iaka któremu część dostanie się przemyśleć ostrzeżenia y warunkow mogli, wszystko w tych dwóch przedzielczych zapisach pracowicie opisałi y dołożyli.

Gdyby zaś puszczyć Woydacišką działem następnym excypować na użytek trzech Braci mieli, nigdzie najmnieyszey wzmianki nieuczynili, y czynić niemogli, bo iak zdawna do Woydacišzek była należną y pierwszym działem przy Woydaciškach zaspektyfikowana, tak y przez następny dział na wieczne czasy przy teyże Maiętności zostawili.

1698. Maia 23. dnia, Datt: tegoż Ru. Junii 23. w Tryb: przyznane prawo wieczyste puszcze y grunta Zawileyskie należnemi być zawsze od niepamiętnych czasow do Woydacišzek specyfikujące.

1766. Xbra 24. y 25. dnia, datt: a na dniu 29. eorundem w Ziem: Wileń: przyznanych interczyzynego y suplementowego zapisow widymusy, czytać quo ad puncta w dowodzie y Regestr rozebraney ruchomości, widzieć:

Tegoż czasu Inwentarz ogulny wszystkich trzech maiętności z zupełną specyfikacją należnych własności do kaźdey, tudzież Regestr bydlą do kaźdey schedy wyłączzonego y dalsze mnieyszey importancyi Regestru sporządziwszy razem z interczyzynymi zapisami w Ziem: Wileń: poprzyznawali, a inne poaktykowali. Widzieć excerpt przyznań y aktykacyi z Kancellaryi Ziem Wileń: wydany, a same Dokumenta u strony przeciwney.

Uważyć tu krzywdę W. Jana Korfaka (na którą się teraz zażala) y przez to działu nowego żąda.

Pierwszym działem (iako już wiadomo) Maiętność Woydacišzki z puszcza y Zaściankiem Chmielany zwanym, y z mnieyszym długiem, bo tylko 40,000. równo Jan Korfak dla siebie był obrał, y nieznał krzywdy dla Leonarda biorącego na ów czas najmnieyszą Maiętność Klufzczany z przydatkiem tylko 5000. zł: y z Dworkiem Wileń:

Teraz gdy od Woydacišzek Leonardowi dostałych Zaścianek Chmielany z znaczną obzernością gruntow y sianożęci odebrany, y długu nad to: 5000 przydano, a Maiętność Klufzczany przydatkiem, 14600. zł: y Zaścianku Chmielań: tudzież Dworku Wileń:

po-

powiększona, mówi że brat młodszy krzywdził, czyli też, oszukał, chociaż wziął taką część i aką Bracia starci za równą między innymi osądzili, y do wybrania dobrowolnie onemu podali.

Uważyć daley:

Nastąpił czas intercyzą na sprawienie y przyznanie działu opisanego, y wraz wszyscy trzy bracia na ten dzień do Woydaczek z iachawszy, wedle dozwolonego przez intercyzę wyboru, wszystkie trzy schedy Dóbr naymniey jeden drugiemu nieprzeciwiać się porozbierali; dział z intercyzą co do litery zgodny, y na wszystkie trzy części udzielne inwentarze sporządzili.

A Leonard Korfak tamże zarazem w obecności Braci (jak był przez Intercyzę obowiązany) prawo zastawne na połowę Woydaczek sobie dostał w summie 30000. zł; Matce swoiey wydał, Puszczę zaś Woydaciską nie na użytek wszystkich trzech Braci, lecz dla siebie jednego iako iedynie jemu należną od tey zastawy excypował y nadto w tymże momencie, prawem darownym, dożywotnim poddanego Woydaciskiego na imie Fiedora Kościuczka teyże Matce swoiey iako aktualny wiecznik Woydaciski pod okiem y wiadomością starzych Braci zapisał.

Patrzyli na to przytomni Bracia starci, ile konieczność wydania Prawa zastawnego Matce z obowiązkiem niepierwiy przystąpić do podpisywania działu aż te prawo wydane będzie dostrzegający, y nie tylko excypcyi użytku z puszczy dla jednego Leonarda czynionej ani zapisania poddanego dla Matki w dożywocie niebronili; nie manifestowali, ale wraz po sprawieniu onych Praw dział, y Inwentarze szczegulne do kaźdey schedy popodpisywali, y wszystko zarazem na dniu przez Intercyzę opisanym w Ziem: Wileń: sądownie poprzyznawali.

1767. Januar: 6. d. datne, a na dniu 8. corundem przyznane, dział w Excerptie przysnał, a Inwentarze dwa na Chwoszczow y Kluszczy, tudzież Prawo zastawne w Widymusach, trzeci zaś Inwentarz na Woydaciski Leonardowi wydany, y Prawo darowe na poddanego in Authenticis z Extraktami, tudzież Intromissya w tymże Ru. y Miesięcu 13. d. przez Leonarda do Woydaczek uczyniona, y wraz na dniu 12. Februar: w Grodzie Wileń: zeznana czytać do przeświadczenia.

Zostawili te Dokumenta wszystkie po przyznaniu WW. Korfakowie w Kancellaryi Ziem: Wileń: iako w mieyscu przyśięgłą wiarą dla całego obywatelstwa zabezpieczonym, a sami do Domow własnych odiachwawszy, dalsze obowiązki zapisow przeddzielecznych zaskutecznieli.

Z pomiędzy których, że był winnym Jan Korfak z Mntści Chwoszczowa czterech poddanych; idq; Jana Stelmacha, Hrehora Parkucia, Mikołaja y Jakuba Pilimonow do Mntści Woydaczek wydać, a że dway Pilimonowie przed czałem wydania bezwiadomie z Chwoszczewa pouciekali, W. Jan Korfak zupełną opisom czyniąc satysfakcyą przy wydaniu Janka Stelmacha y Hrehora Parkucia wedle opisu, za zbiegłych Pilimonow, wzamian dwóch innych, to jest: Józefa Bartkę, y Józefa Lifowskiego W. Leonardowi Korfakowi do Mntści Woydaczek wydał, y wiecznie onych prawem zamiennym zrzekł się, a sobie zyskiwanie y dziedziczenie zbiegłych warował.

1767. 8bra 12. d. datne, a 1777. Maia 9. d. w Grodzie Wileń: a-

B

ky-

aktykowane Prawo zamienne y nawzajem kwitacyne in Authentico z listem na przyznanie y Extraktami *widzieć*.

Oplacił na terminie Leonard Korlak wedle obowiązku przeddzielczey Intercyzy 600. złt; Pol: W. Józefowi Korlakowi na zaspokojenie długu PP. Karmelitankom winnego, a W. Józef Korlak dobrowolność stałego między nimi działu y obowiązki w zapisach przeddzielczych na każdego włożone wyznając W. Leonarda Korlaka z takowey satysfakcyi wiecznie zakwitował.

1768. Apr: 8. d. datny, a 1777. Maja 9. w Grodzie Wileń: aktykowany zapis kwitacyiny z *Extraktem* czytać.

Dopełniali y dalsze obowiązki Intercyzyne wszyscy trzy Bracia, tak dalece, że w przeciągu lat kilku żaden bezskutecznym nie został.

O czym niżej następnym porządkiem złożą się dowody uważać pretensyą W. Jana Korlaka, y własne onegoż wyznanie.

Który niemogąc przeciw Dokumentom przyznanym wyraźnie powiedzieć, że działu niebyło, y że zle Woydacyzki Leonard Korlak posyduie, a chcąc przecieź cokolwiek Bratu acz niesłusznie wydrzeć, z pretextu, że Inwentarz na Woydacyzki sporządzony też Mntś w Wdztwie Wileń: być położoną wzmiankuie, a gdyby co z gruntów Zawileyskich należeć do teyże Mntści miało, niewzmienia, powiada, że niesłusznie Leonard Korlak posyduie, grunta y puszcę Zawileyską, a zatym podział oney na wszystkie trzy części być powinien.

A o to sam własnym listem w lat kilka po stałym dziale do W. Strzeckiego Komor: Ofzmiań: pisany prosząc o perswazyę, do Leonarda Korlaka aby mu grunta Zawileyskie do Woydacyzek należące ustompil: wyznaie, y nieobojętnie przywiera, że Leonard Korlak nie tylko w Wdztwie Wileń: ale y w Pttcie Ofzmiań: grunta do Woydacyzek należące dziedziczy, kiedy Dziedziectwo onych nabyć od niego żąda.

1769. Febr: 17. d. Datny, a 1778. Januar: 22. d. w Ziem: Wileń: aktykowany List in Authentico z *Extraktem* *widzieć*.

T Dział pierwszy dla Jana Woydacyzki determinujący w Wdztwie szczególnie Wileń: situm nominujący, similiter iako y przy drugim dziele Inwentarzem.

Mówi ielzcze acz gołosłownie Jan Korlak, że tylko do czasu spłacenia Matce 30000. złt: z Woydacyzek pozwolony był użytek z puszczy Woydacyzkiej Leonardowi Korlakowi.

A o to w Ru. 1770. zapłacił Leonard tę należność Matce z obowiązku Intercyzy y zupełnie od niey razem z powtórnyim mężem Strzeckim piszący się zakwitowanym został.

Półowę Woydacyzek pod zastawą u Matki będącą do posessyi swoiey iako pewny dziedzic eliberował; y nadto poddanego Woydacyzkiego Imieniem Jakuba Danilę za dług Oycy iego czasu posessyi Matki zawiniony teyże Matce na pięcioletnią wyługę oddał, y assekuracyą na powrócenie onego po lat pięciu dla siebie sine referentia do Braci wziął.

1770. Febr: 22. d. Datną, a 1772. Januar: 10. d. w Ziem: Wileń: aktykowaną kwitacyą z listem na przyznanie y Extraktami, tudzież assekuracyą na powrócenie poddanego *widzieć*.

A Bracia patrzący na to wszystko, o należność dla siebie puszczy nie dopominali się, żadnego pretextu do Woydacyzek nieformowali, y o bronienie sobie użytku z puszczy niemanifestowali.

Owczem gdy X. Józef Korlak teraz Kanonik Smoleń: całą część swoją

ią Dóbr leżących, to jest: Mntść Kluszczy w Pttcie Ofzmiań: leżącą bez najmnieyszey excoepcyi Janowi Korfakowi Bratu darował, nietylko żadnego wstępu do Putczy Woydaciſkiej w oſobie ſwoiey dla Jana Korfaka w prawie darownym niezachował, ale iż tak Bratu uſtompiał, iak ſam vigore działu poſtydował, wyraził.

1771. Aug: 20. d. Dattgo, y w tymże czasie przed Trybłem przyznanego prawa darownego widymus *legatur*.

Oplacał z Woydaciſzek Leonard Korfak nexu Intercyzy procent kaźdoročný po ſiedm od ſta licząc od ſummy 15000 złt: Sioſtrze młodszy Maryannie Korfakownie od Ru. 1767. do Ru. 1774. do zamażpóyscia oney przez lat ſiedm, y był kwitowanym corocznie, a po wydaniu za WJP. Wołodzkę Stę Urzeckiego, zapłacił wraz całkowitą ſumę 15000. złt: na poſag, a na wyprawę z ſchedy ſwoiey 333. złt: gr: 15. dla teyże Sioſtry wyznaczoną, y od oboyg Wołodzków kwitacyą z opłacenia tych ſum z zrzeczeniem z Dóbr Oyczyſtych y Macierzyſtych w tymże Ru. otrzymał. *W dowod.*

1774. Maia 22. d. Dattna, tegoż Ru. Xbra 20. d. w Grodzie Wileń: aktykowana kwitacya z liſtem na przyznanie y z Extraktami, tudzież kwitow z opłaconego procentu ſztuk 12. *Produkcie ſię.*

Nieukrytym było y to przed wiadomością W. Janą Korfaka iuż na ów czas dwóch części Dóbr działem rozebranych dziedzica, a przecie y w tym czasie iako po zupełnym Dóbr Woydaciſzek z długow. oczyszczeniu wſtępu do puſzczy Woydaciſkiej nieformował y o zabronienie ſobie użytku niemanifeſtował.

Ale równie iako y Leonard przy Woydaciſzkach, tak on przy maiętności Kluszczyanach puſzczę towarową mając, kontraktami kupcom zawodził, y ſam z oney pożytki wybierał.

1775. Januar: 6 dnia Dattgo tegoż Roku, Xbra 29. dnia w Grodzie Wileń: aktykowanego ekstrakt Kontraktu *widzieć w dowodzie.*

Ale podobno, nigdyby klucić brata przeciw własnemu przekonaniu a bardziey przeciw wyrazom przyznanych Dokumentow niepowążył ſię, gdyby ſpoſob z zatracenia przypadkowie działu w Kancellaryi, a przez to z wydarzonego podchlebnie tłumaczenia o ukrytey wiadomości wyrazow onego, niepodał okazyi do złe myślenia w zażądaniu acz niewolnie cudzey wlaſności.

A tym więcey, gdyby powolna uczynność Leonarda dla Jana Korfaka pożycciem w nagley potrzebie ſummy 2000. złtch a po długo-letnim nieoddaniu rozpoczęciem y kontynuowaniem o wlaſność dopominającego ſię procederu, nieſtala ſię okazyą zwyczajnego w takich okolicznościach ku bratu zażalenia y przemyſłow z zatraconego działu wykróczne nadzieie ludzących pomnożenia;

Stało ſię bowiem, że wſzrzed rozpoczętego iuż z Janem Korfakiem o dług rękodayney ſummy procederu, za uczynioną przez Leonarda do Kancellaryi Ziem: Wileń: o wydanie działu y Dokumentow razem z działem przyznanych rekwizycyą, gdy taż Kancellarya wſzyſkie tranzakta przeddziałcze, y wczasie działu czynione, inne authestyczne z Extraktami, a inne pierwey przez braci ſtarſzych powyimowane widymuſami powydawawſzy, iż ſam dział ani w akta niewprowadzony, ani w oryginale nieznayduie ſię oſwiadczyła.

Troſkliwy o zacaleniu maiątku własnego Leonard Korfak doſkiwając przyczyny zatracenia tak kardynalnego Dokumentu, rozpoczaw-

4.
1.
12
24
18.
1 26.

fzy proceder z Kancellaryą w Tryb: im troskliwiey ony kontynuował, tym nieczulszym na takową stratę Jan Korfak okazywał się. Bo nietylko pomocy żadney ku odzyskaniu zastrzegającego całość wszystkich części Dokumentu, dołączyć z siebie niechciał, ale owszem przyganiał tę troskliwość Leonardowi Bratu, oświadczając powielokrotnie, iż to najmnieysza szkoda, gdyż przed-dzielcze zapisy wszystkie wyrazy zatraconego działu nieobojętnie tłumaczą. A za tym y same z siebie są dostatecznymi.

A nareszcie gdyby tego koniecznie Leonard potrzebował, przyznać na nowo dział wedle zapisów interczyzynych za każdą rekwizycyą oświadczał się.

Upewnia o tym Dekret oczywisty Tryb: z instancyi Leonarda Korfaka z Kancellaryą Ziem: Wileń: in principali ferowany.

Gdzie Tryb: po nakazaney in accessorio komportacyi działu przez zesłanego Zmijowskiego Pisarza y Rzewulskiego Regenta sub nexu Juramenti & sub privatione ab officiis, za nienastąpieniem przez nie-
możność tej komportacyi, pryncypalnym wyrokiem ułatwiając kwestyą.

Tak dla tego że Dokumenta przed-dzielcze są dostateczne, y że nad wyrażność onych zatracony dział niemógł inney mieć sonancyi, czego starli bracia Leonarda aż dotąd nie zadawali, iako też dla tego, że W. Jan Korfak równy Konaktor zatraconego działu nie mając tego za krzywdę ad requisitionem Leonarda Korfaka dział wedle interczyzy ponowić y znowu przyznać oświadczył się, Jurament Pisarzowi samotrzeciemu na niezatraceniu onego ku szkodzię stron uznawszy, Kancellaryą od kary y od dalszey prosekucyi uwolnił.

1776. Januar: 19. dnia zaśły Dekret oczywisty Tryb: y cały o to proceder *widzieć y czytać ad casum.*

Znał dotąd Jan Korfak dobroć zapisów przed-dzielczych y zgodność onych z zatraconym działem nawet po dacie tego Dekretu przez rok cały, a od nastania działu ogulnie przez lat dziesięć.

Bo od Roku 1767. tylko co zaczętego to jest od dnia 6. Januar: do Ru. 1776. skończonego, to jest do 28. Xbra kiedy pokątny w Miazdzoie pierwszy krok zaniósł Manifest, żadnego kroku przeciw tym Dokumentom czynionego nieokazuje, y nieokazuje, bo w Ziem: nieokazywał.

A przecie tak śmiało przeciw Dokumentom przyznany po dziesięcioletniej onych akceptacyi, z samey złości czyli raczej nienawifney zazdrości dobrego rządu brata młodszego targnął się y iakby najniewinnieyszą miał sprawę, krzywdząc Brata siebie skrzywdzonym być udaie.

Uwiadomiony przeto Leonard Korfak o zaniefionym podstępnie extra Districtum przez Jana Korfaka Manifestcie, wraz ten postępek w Tryb: zmanifestował. A na dowod nieczynionego przez Jana Korfaka w Aktach Wileń: aż do Ru. 1777. Manifestu rewizye Xiąg Grodz: y Ziem: powyimował.

1777. Januar: 21. dnia Procefs w Tryb: zaniefiony y rewizye Xiąg Wileń: *Widzieć.*

Postrzegł się Jan Korfak że opoznił wynalazek pretenfyi do Leonarda, formuie nowy sposob ulepszenia onego, y sprawy do Regestrów taktowych wprowadzenia, manifestuie poddanego swego Woźnym przez siebie kreowanego y przynim zawsze na usługach za Pajuka będącego. Zadaie mu kondykt z Leonardem w niepodaniu y
nieze-

niezeznaniu areztu na sumę za kontraktem z puszczą Leonardowi należącą niby założyć od siebie dysponowanego.

Co iako widocznym było, y jest konceptem na krzywdę Leonarda przemyślnie utworzonym; tak wraz o to w Tryb: Leonard Korfak manifestował się.

1777. Februar: 7. dnia Procefs *Legatur*.

Wynosi niebawnie Jan Korfak w Tryb: Aktorat z Leonardem w takowych Regestrach za żalobą specyfikacją niebyłych nigdy Dóbr w dziedzictwie przodków swoich, a nawet objęte konwencyą przed dzielczą majątki za przemilczane zawodnie udającą dopisuje w tymże Aktoracie Wóznego paiuka y poddanego swego zmysłony do niego pretext o niezeznaniu areztu formuiąc.

Y z takiego niebyłych rzeczy tworu intencją sprawę o Remissję do Ziem: Gdzie Trybunał Remissję Sprawy między Korfakami przed sąd ziemski Braślawski uznawszy, z Pilimonem czyli Pilimonskim wóznym proceder przed sobą nakazał. a Jan Korfak zgodną z tymże wóznym dylacją Kopij Spraw zapisał.

1777. Febr: 27. dnia Dekret Remissyiny Trybunałski *widzieć*.

Widział ieszcze Jan Korfak że pisarz Dokumentow przedzielczych y samego działu W. Strzecki Komor. Oszm: zgodnie od wszystkich trzech braci do tego działu proszony pamiętny wyrazów działu, może być na przeszkodzie zamysłom onego przez wyznanie prawdy u Sądu.

Zabiegając więc takowej przeszkodzie, zmanifestował onego *præventive* o kondykt z Leonardem z uformowaniem niebyłych nigdy do niego pretensyi.

Nie przemilczał tego Leonard Korfak y zaraz w Trybunale wzajemny oto w Roku.

1777. Marca 17. Dnia uczynił proces *który legatur*.

A Strzecki iako nayspewniejszy wiadomca wyrazów działu; tak intaminata fide wyznając, iż y sam od wszystkich trzech braci do pisania onych tranzaktów był proszonym, y że w zapisie działowym nietylko excepcya puszczą Woydaciłkiej iako wieczyście przy tychże dobrach zostawionej dołożoną niebyła, ale y nie zgola na wyrazność Zapisow przeddzielczych nie znajdował się. Testymonium Leonardowi Korfakowi wydał, w Ziem: Wileń: przyznał, y iuramentem w każdym czasie stwierdzić obowiązwał się.

1777. Maia 20. dnia Datne y w tymże czasie przyznane Testimonium in auhentico z ekstraktem *widzieć*.

Przyszła nakoniec Sprawa za przewodnictwem Dekretu Remissyinego Trybunałskiego przed Sąd Ziem: Braślawsk: gdzie po złączeniu obu stronnych Aktoratów Jan Korfak zaraz ad primam instantiam exdywizyi Dobr wszystkich ogólnie między trzema bracią Korfakami działem wieczyście rozebranych, tudzież sądzenia sprawy udzielney o Sumę za Obligiem Leonardowi winną w Trybunale Dekretem oczywistym rozszadzoney, y osobno o sukcesyą spadku po Matce rozprawy zażądał.

Na co Urząd Ziem: Braślaw: kathegoryczną dając rezolucyą, sprawę obligową Dekretem oczywistym Trybunałskim objętą y finalnie rozszadzoną z sądu swojego wyłączył, exdywizyą Dobr przez Jana Korfaka żadaną uchylivszy, kopie z Spraw cum comporatione z obu stron Dokumentow sub nexu iuramenti zadecydował, et in ordine sukcesyi po matce przed sobą forum uznał.

1777. 8bra 4. dnia Dekret akcessoryiny Ziem: Braław: *widzieć.*

Za przywołaniem zaś powtórny tę sprawy w tymże Sądzie, Urząd Ziem: Braław: po złączeniu wszystkich stron aktoratów po nakazanej y przez strony dopełnionej komportacji Dokumentów z zaprzyśiężeniem na realności, nayprzód akcessoryinie W. Leonarda Korsaka skrzywdził, gdy potrzebnego z W: Strzeckiego Pisarza Dokumentów wszystkich (o które Sprawa) examinu pra favore Jana Korsaka nieuznał. *widzieć Dekret Folio: 25.*

Potym oczewisty in principali feruiąc wyrok gdy Jan Korsak przez wszystkie probacye kontrowersyi swoich pewność Dokumentów przeddzielczych, a za niemi stałego wieczyscie działu wyznał; przeciwnie jednak wyrazom Dokumentów przyznanych konkluzye podając, raz gołosłownie, że cała puszcza Woydaciska na użytek wszystkich trzech braci działem excypowana, powtórę, z przyczyny że inwentarz na Woydaciszki dla Leonarda przyznany, w Wdztwie Wileń: majątności Woydaciszki być położoną wyraża, a o zawileyskich gruntach y puszczy nie zmiankuje przeciw własnemu listem w górze okazany wyznaniu iż nic za Wilią rzeką do Woydaciszek należnym być niepowinno udawał.

A tym samym pierwszey pretenzyi swoiey o całość puszczy Woydaciskiey odstępując, należności użytku z puszczy tylko Zawileyskiey do Woydaciszek od wiekow należącey dla wszystkich trzech braci bezdowodnie y próżno przywłaszczał: y po tak zawodnych a z sobą nie zgodnych illacyach konkluzyą znowu własnymże wniesieniem przeciwną o dział czyli exdywizyą urzędową wszystkich Dóbr na nowo podał.

Urząd przekonany z zapisów przeddzielczych y czasu działu czynionych przyznaniem zgodnie przez wszystkich trzech braci upoważnionych, o pewnym nastaniu działu wieczystego Dóbr wszystkich między trzema bracią Korsakami z Kancellaryi przypadkowie zatraczonego y o niezmienności wyrazów onego od wyłożeń zapisów przeddzielczych z samych skutków ogólności punktów temiz zapisami obiętych przez każdego z braci nieodstępnie uiszczonych, y z akceptacyi dziesięcioletniey bez najmniejszey w niczym od żadnego reklamaty utrzymać każdego przy dziedzictwie Dóbr z działu dostających na zawsze.

Y zaraz przeciwną przekonaniu y wnioskowi własnemu względem puszczy Woydaciskiey za Wilią rzeką będący wydając sentencyą z przyczyny między innemi wedle wyrazów okazał naykardynalniefzey a w istocie zawstyżenia wartey: że Jan Korsak dwie części Dóbr sobie dostających za jedną Leonardowi wydzieloną ustąpić w zamian oświadczył się o całkowitym rozdziale Dóbr w słowach: *de æqualitate sortium in bonitate, quantitate, qualitate & extensione suspicando* na exdywizyą czyli dział nowy przed Urzędnikow ex arbitrio. wyznaczonych odeśłał

A regułę dla Exdywizorow przepisując, nie więcej, iak tylko, ażeby Exdywizorowie habita ratione dobroci wszystkich trzech części rozpoznali, jeżeli puszcza Woydaciska za rzeką Wilią będąca całkowicie do jednych Woydaciszek lub ad bonificationem nierównywiających części należy, y na tym wyrok kończyli, nakazał.

Y tak nie pewnego w wyrokach niezłożywszy, apellacyą czyli zwrot sprawy od takiej tytuło exdywizyi nie do siebie, ale do Trybuna-

ju zachował, y od takowego pryncypalnie po Kopiach spraw zapadłego Dekretu swojego apellacyi przez Leonarda zakładaney przed Trybunał niedopuscił.

1778. Januar. 30. d. Dekretu imie noszący wyraz *Producitur & legatur a fol: 90. ad fol: 96. tudzież prolog obustronne wyliczający Kontrawersye, y na karcie ostatniej zakładana przez Leonarda, a przez Urząd niedopuszczona apellacya.*

O co wszystko W. Leonard Korfak wraz tamże w Braślawiu na Jana Korfaka, a niebawnie w Trybunale na Urząd Ziem: Braślawski poczyniwszy manifesta pozwy przed Trybunał exportował.

1778. Febr. 4. y 11. d. *Processa dwa Punkta apellacyjne przez tenże sam Urząd Konnotowane a potym w Grodzie Wileh: aktykowane y pozwow 4. z dowodami Produkuje się*

Dokładał ile miał sposobow nieodstępного starania do wprowadzenia w rozrząd Trbllu: tey sprawy (jako po za apellowanym, Dekrecie, iemu właściwie należney) Leonard Korfak, Lecz gdy losem niepomyślnym docisnąć się do tey dla siebie łatwości nie-mogli.

W. Stta. Chmielan: w przed się wziętych na znękanie brata, Sprawą z napaśtnego przemysłu utworzoną krokach, nieustaiąc, po kilkakrotnym wydawaniu obwieszczeń na Akt titulo exdywizyiny, mimo Dekret zaapellowany, wyszłe zapozwy przed Trybunał, y nie ustanne Leonarda przeciwko tym wszystkim czynnościom Manifesta, sprowadził uporczywie Urzędnikow do majątności swey Kluszcza na Akt uprojektowaney dla siebie exdywizyi.

Czego broniąc, gdy Leonard zesłał od siebie Plenipotentą na dzień 29. Julij Ru. 1778. do tego Aktu zamierzony, Urzędnicy favore Starosty Chmiela: niezważając na bronienie y jurysdykę gwałtownie ufundowali, y plenipotencyą od Leonardą wyraźnie do bronienia tylko tego Aktu wydaną po za konnotowaniu przez siebie zawodnie iakby do samey sprawy była wydaną wytłumaczywszy rozsprawować się nakazali, bronienia y manifestow nieprzyjęli & etiam in contumaciam dzieło swe kończyć od kazali się; iakoż (ut fert fama) niejakieś attentatą po oddaleniu się Plenipotenta Leonardowego formowali, y to attentatum bezwiadomie ukrywają y wydać na rekwizycyą Leonardowi niechcą.

Nadto Plenipotent od W. Rotmistrza zesłany y Woźny z nim będący wiele prześladowań y tkliwych pogrozek aż do wytrącenia Woźnego Oranowskiego ze dworu od samego W. Stty. Chmielan: Dekretu służy y przyjaciel jego uciepieć musieli.

O którą gwałtowność processow sztuk 12. przed Aktem, w czasie Aktu y po Akcie, tak przez samego W. Korsaka Rotmistrza, iako też przez Woynickiego Plenipotentą y Woźnego Oranowskiego na Urzędnikow y stronę czynionych, Plenipotencyą Woynickiemu od Rotmistrza wydawaną a przez narzutnych Exdywizorow konnotowaną y trzy Pozwy z dowodami przed Trybunał wydane *Legantur.*

Nieprzestał na tym prześladowaniu bezwinnego brata Stta. Chmielan: zapozwał go znowu w Ru. terazniejszy 1779 przed Sąd Ziem: Braślaw: sobie aż nadto przychylny; z formował z niejakimś Woźnym Czerniawskim do Regestrow takowych motiwum, y na rokach S. Michalskich intentował z takiego przemysłu sprawę, zyskał przyłączenie Aktoratu z Bratem, wygrał e-

xamen z Woźnego, y fluchanie tegoż examinu sądownie
Zyskał nadto y karę na Brata niby za sprzeciwieństwo Dekretowi Ziem:
Braś: w bróhieniu narzutney exdywizyi osądzeniem na niego
6. Niedziel wieży y 100. grzywien.

Próżno tam bronił Plenipotent Rotmistrza Korfaka łączenia Aktoratu,
a od przyłączenia daremnie zakładał apellacyą próżno wyma-
wiał od win sprzeciwieństwa żądaniem Remissy przed Trybu-
nał iako w sprawie na apellacyi od oczewistego in principali De-
kretu założeney do rozeznania Trybunałskiego stojącey a po za-
sądzeniu niewinney kary próżno znowu apellacyą przed Trybunał
zakładał, bo mu to wszystko parcyalny Urząd uchylit, a wszy-
stko wedle myśli, y proźb Stty. Chmielan: osądził Czytał na to.

1779. 8bra. 27. d. titulo Dekrett Ziem: Braślawski na błędach pierwszego
bezprawia fundujący się Kopią examinu Woźnego. punktu apellacyine
przed tym że sądem aktykowane z ekstraktem, processa dwa na Urząd y stro-
nó, y Pozwy przed Trybunał

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025462

